

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ע"ב ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצָּבָהּ. דְּעַד הֵהִיא שְׁעָתָא לָא שׁוּי לָהּ אַחֲרָא כְּוֹתִינָהּ.

תרגום לעברית

יעקב תקן תפלת ערבית, ובשביל התפלה הזו שתקן מה שלא תקן בן אדם מקדם לזה כראוי, לכן שפח את עצמו ואמר והאבן ה את אשר שמי מציבה. שעד אותה שעה לא תקן אותה אחר כמותו.

טקסט הזוהר

ובגין כך ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מציבה. מאי מציבה דהוה נפילה ואוקים לה. ויצוק שמן על ראשה. דהא בייעקב תליא מילתא למעבד יתיר מכל בני עלמא. אתא רבי יהודה ונשקיה, אמר ליה וכל האי ידעת (והיך) ואת משתדל בסחורתא ומנח חיי עלמא. אמר ליה דהוה דחיקא לי שעתא, ואית לי תרין בגין וקיימין כל יומא בבי רב ואנא אשתדלנא על מזונייהו ולמיהב לון אגר למורייהו בגין דישתדלון באורייתא.

וְלֹכֵן וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאשֵׁתָיו וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבָּה. מַה זֶּה מִצְבָּה? שְׁהִיתָה נְפוּלָה, וְהָקִים אוֹתָהּ. וַיִּצַק שָׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ. שְׁהָרִי בַּיַּעֲקֹב תְּלוֹי הַדְּבָר לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. בָּא רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּ. אָמַר לוֹ, וְכָל זֶה יַדְעָתָ, וְאַיֶּה אַתָּה עוֹסֵק בְּסִחוּרָה וּמִנִּיחַ חַיֵּי עוֹלָם?! אָמַר לוֹ, שְׁדַחוּקָה הִיתָה לִי הַשָּׁעָה, וַיֵּשׁ לִי שְׁנֵי בָנִים, וְעוֹמְדִים כָּל הַיּוֹם בְּבֵית הָרֶב, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּמִזְוֶנָם וְלָתֵת לָהֶם שָׂכָר לְמוֹרָם כְּדֵי שְׂיַעֲסֻקוּ בַתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (מלכים א ב) וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כֶּסֶּא דָּוִד אָבִיו וַתִּכּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. מֵאִי שִׁבְחָא דָּא. אֵלֶּא דְאַתְקִין אֶבֶן שְׁתִּיָּה וְשׁוּי עָלֶיהָ קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים וְכִדִּין וַתִּכּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. וּכְתִיב, (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִּיאוּבְתָא דִּילִיָּה בְּהַ תְּדִיר, וּמֵאֵן דְּלֹא אֶתְחַזִּי בְּהַ לָּא אַעֲיִל קִמִּי מֵאֲרִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (מלכים א ב) וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כֶּסֶּא דָּוִד אָבִיו וַתִּכּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. מַה הוּא הַשִּׁבְחָה הַזֶּה? אֵלֶּא שְׁהִתְקִין אֶבֶן שְׁתִּיָּה וְשָׁם עָלֶיהָ קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, וְאִזּוּ וַתִּכּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. וְכָתוּב (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲשָׁקוּ בְּהַ תְּמִיד, וּמִי שֶׁלֹּא נִרְאָה עֲמָה, לֹא נִכְנָס לְפָנָי רַבּוֹנוֹ. וְעַל זֶה כְּתוּב וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם.

טקסט הזוהר

וּרְאִיתִיהָ. מֵאִי וּרְאִיתִיהָ, רָזָא הוּא כְּמָא דְאַתְּ אָמַר (יחזקאל ט) וְהִתְוִיתָ תִּיו עַל מִצְחֹת וּגו'. לְאַתְחַזָּא עַלִּיָּהּ. וְאִיכָּא דְאִמְרִי דָּא רְשִׁימוּ דְאַתְּ קִדִּישָׁא דִּי בְּבִשְׁרָא.

וראיתיה, מה זה וראיתיה? סוד הוא, כמו שנאמר (יחזקאל ט) והתוית תו על מצחות וגו', להראות עליהם. ויש אומרים, זה רשם האות הקדוש שבבשר.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה ודאי כלא הוא. (ד"א הכי) אבל האי קשת דאתחזי בעלמא ברזא עלאה קיימא. וכד פקון ישראל מן גלותא זמינא האי קשת לאתקשטא בגונוי ככלה דא דמתקשטא לבעלה. אמר ליה ההוא יודאי כף אמר לי אבא כד הוה מסתלק מעלמא (אמר לי) לא תצפי לרגלי דמשיחא עד דיתחזי האי קשת בעלמא (ד"א ל"ג בעננא) מתקשטא בגונוי נהירין ויתנהיר לעלמא. וכדין צפי ליה למשיח.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, ודאי הכל הוא. [כך] אבל קשת זו שנראית בעולם עומדת בסוד עליון, וכשיצאו ישראל מהגלות, עתידה קשת זו להתקשט בגונים ככלה הזו שמתקשטת לבעלה. אמר לו אותו יהודי, כף אמר לי אבא, כשהיה מסתלק מהעולם, [אמר לי] אל תצפה לרגלי משיח עד שתראה קשת זו בעולם [בענן] מקשטת בגונים מאירים ויואר לעולם, ואז צפה למשיח.

טקסט הזוהר

מנלן, דכתיב וראיתיה לזכר ברית עולם. והשתא דאתחזיא בגונוי חשוכין מתחזיא לדוכרנא (והיא לזכור) דלא ייתי מבול. אבל בההיא זמנא אתחזיא בגונוי נהירין ומתקשטא בתקונא ככלה דמתקשטא לבעלה וכדין לזכר ברית עולם וידכר קודשא בריך הוא להאי ברית דאיהו בגלותא ויקים לה מעפרא הדא הוא דכתיב, (הושע ג) ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם. וכתיב, (ירמיה ל) ועבדו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם, אשר אקים מעפר כמא דאת אמר, (עמוס ט) אקים את סכת דוד הנופלת. ועל דא וראיתיה לזכר ברית עולם ולאקמא לה מעפרא.

מַנִּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֶר בְּרִית עוֹלָם. וְכָעַת שֶׁנִּרְאִית בְּגוֹנִים חֲשׂוֹכִים, נִרְאִית לְזִכְרוֹן [וְהִיא לְזִכְרָא] שֶׁלֹא יָבֵא מִבּוֹל. אֲבָל בְּאוֹתוֹ זְמַן נִרְאִית בְּגוֹנִים מְאִירִים וּמִקְשָׁט בְּתִקּוֹן כְּמוֹ כֹּהָה שֶׁמִּתְקַשֶּׁט לְבַעֲלָהּ, וְאֵז לְזֹכֶר בְּרִית עוֹלָם, וְיִזְכֹּר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת שֶׁהִיא בְּגִלּוֹת וִיקִימָהּ מִהָעֶפֶר. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (הוֹשֵׁעַ ג) וּבִקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִיד מֶלֶכָם. וְכָתוֹב (יִרְמִיָּה ל) וְעֲבָדוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִיד מֶלֶכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. אֲשֶׁר אָקִים מִעֶפֶר. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ט) אָקִים אֶת סֵפֶת דָּוִיד הַנִּפְלֵת. וְעַל זֶה וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֶר בְּרִית עוֹלָם וְלִהְיוֹתָהּ מִהָעֶפֶר.

טקסט הזהור

וְאָמַר הָכִי אָבִא דְּבָגִין כֹּה אֲדַכֵּר בְּאוֹרֵייתָא פּוֹרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל וְדְכוֹרָנָא דִּילָהּ. וְדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבוֹר מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצוֹף עַלִּיהָ וּמִגֶּעֶר כֹּה:

תרגום לעברית

וְאָמַר כֹּה אָבִא, שְׁמִשּׁוּם כֹּה נִזְכָּרָה בְּתוֹרָה גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל וְזִכְרוֹנָהּ. וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבוֹר מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצוֹף עַלִּיהָ וּמִגֶּעֶר כֹּה.

טקסט הזהור

וַיְהִי בְּנִי נַח הַיּוֹצֵאִים מִן הַתְּבָה. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר כִּיּוֹן דְּכָתִיב וַיְהִי בְּנִי נַח. אֲמַאי אָמַר הַיּוֹצֵאִים מִן הַתְּבָה. וְכִי בְּנִין אֲחֵרִין הָיוּ לִיהָ דְּלֹא נִפְקִי מִן תִּיבּוֹתָא. אָמַר לִיהָ רַבִּי אָבִא אֵין. דְּהָא לְבִתָּר אוֹלִידוּ בְּנוֹי בְּנִין. דְּכָתִיב וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת שֵׁם וְגו'. וְאֲנֹן לֹא נִפְקִי מִגּוֹ תִיבּוֹתָא. וּבָגִין כֹּה כְּתִיב הַיּוֹצֵאִים מִן הַתְּבָה שֵׁם חָם וְיִפֶּת.

וַיְהִי בְּגִי נֹחַ הַיְצְאִים מִן הַתֵּבָה. רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר, כִּיּוֹן שִׁפְתוֹב וַיְהִי בְּגִי נֹחַ, לָמָּה אָמַר הַיְצְאִים מִן הַתֵּבָה? וְכִי בָנִים אַחֲרִים הָיוּ לוֹ שְׁלֹא יֵצְאוּ מִהַתֵּבָה? אָמַר לוֹ רַבִּי אֲבָא, כֵּן, שֶׁהָרִי אַחֵר כָּךְ הוֹלִידוֹ בָּנָיו בָּנִים, שִׁפְתוֹב אֵלֶּה תוֹלְדַת שָׁם וְגו', וְהֵם לֹא יֵצְאוּ מִהַתֵּבָה. וְלָכֵן פֶּתוֹב הַיְצְאִים מִן הַתֵּבָה שָׁם וְהֵם וַיִּפֹּת.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר אֵילּוּ הָיִנָּה שְׂכִיחַ בְּעֶלְמָא כַּד יְהִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סִפְרָא דְחֲנוּךְ
בְּעֶלְמָא וְסִפְרָא דְאָדָם, אֶתְקִיפְנָא דְלֹא יִשְׁתַּכַּחֲוֵי בִּינֵי אֲנָשָׁא, בְּגִין דְּלֹא חֵיִישׁוּ כָּל חֻכְמָאן
לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ וְטַעַן בְּמַלְיָן אַחֲרָנִין לְאַפְקָא מִרְשׁוֹ עֲלָאָה לְרִשׁוֹ אַחֲרָא. וְהִשְׁתָּא הָא
חֻכְמֵי עֲלֵמָא יִדְעִין מַלְיָן וְסַתְּמִין לֹון וּמַתְתַּקְפִּי בְּפּוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר, אֱלֹהֵי הָיִיתִי מִצּוֹי בְּעוֹלָם כְּשֶׁנָּתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ בְּעוֹלָם וּסְפָרוֹ שֶׁל אָדָם, הָיִיתִי מִתְחַזֵּק שֶׁלֹּא יִמָּצְאוּ בֵּין הָאֲנָשִׁים, כִּי לֹא חָשְׁשׁוּ כָּל הַחֲכָמִים לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם וְטָעוּ בְּדִבְרֵיהֶם וְאַחֲרֵיהֶם לְהוֹצִיא מִרְשׁוֹת עֲלִיּוֹנָה לְרִשׁוֹת אַחֶרֶת, וּכְעַת הִנֵּה חֲכָמֵי הָעוֹלָם יוֹדְעִים דְּבָרִים וּמִסְתִּירִים אוֹתָם וּמִתְחַזְּקִים בַּעֲבוּדַת רַבּוֹנָם.

סקסט הזוהר

וְהָיָה קָרָא אֲשַׁכְחֶנָּה בְּרָזָא דְרִזְיָן. (תוספתא) דְּכִד אֲתַעַר חֲדָה דְּכָל חֲדָוּן טְמִירָא סְתִימָא סִבְתָּא דְּסִבְתִּין אֲנֵהִיר מְנִיה נֵהִירו דְּקִיק. חֲדָה דְּכָל חֲדָוּן נֵהִיר לְיִמִּנָּא בְּמִשַּׁח רְבוּת עֲלָאָה. וְנֵהִיר לְשִׁמְאֵלָא בְּחֲדָוּה דְּחִמְרָא טֵב, נֵהִיר לְאַמְצָעִיתָא בְּחֲדָוּה (ד' א דארגוונא) דְּתִרִין סְטִרִין. רוּח אֲתַעַר וּרוּח סִלְקָא וְאַתִּיּהִיב בְּרוּחָא.

וּפְסוּק זֶה מְצֵאתִי בְּסוּד הַסּוּדוֹת [תוספתא], שֶׁכְּשֶׁמְעוֹרֵר חֲדוֹת כָּל הַחֲדוֹת הַטָּמִיר הַנִּסְתֵּר, זֶקֶן הַזְּקֵנִים מְאִיר מִמֶּנּוּ אוֹר דְּקִיק. חֲדוֹת כָּל הַחֲדוֹת מְאִיר לִימִין בְּשֶׁמֶן מְשָׁחָה עֲלֵיוֹ, וּמְאִיר לְשִׁמְאֵל בְּחֲדוֹת הַיָּיִן הַטּוֹב, מְאִיר לְאַמְצָע בְּחֲדוֹה [של הארגמן] שֶׁל שְׁנֵי צְדָדִים. רוּחַ מִתְעוֹרֶרֶת וְרוּחַ עוֹלָה וְנִתֵּן בְּרוּחַ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ג ע"א) ◆

טקסט הזהור

דְּבִקוֹ דָּא בְּדָא. תִּלְתָּ עֲאֲלִין בְּתִלְתָּ. מִגּוֹ תִּלְתָּ נִפְקָא חַד בְּרִית דְּדִבְקָא בְּבְרִית. אֲתַעְבְּרַת רוּחַ דְּסִלְקָא, מִתְעַבְּרַת מִנִּיהָ. כִּד אֲתִיְהִיבַת בְּתִרִין סְטָרִין אֲתַדְבְּקוּ רוּחָא בְּרוּחָא

תרגום לעברית

דְּבִקִּים זֶה בְּזֶה. שְׁלֹשׁ נִכְנָסִים לְשִׁלְשׁ. מִתּוֹךְ שְׁלֹשׁ יוֹצֵאת בְּרִית אַחַת שֶׁדְּבִקָּה בְּבְרִית. עוֹבְרַת הָרוּחַ הָעוֹלָה וּמִתְעַבְּרַת מִמֶּנּוּ. כְּשֶׁנִּתְּנָת בְּשְׁנֵי צְדָדִים, נִדְבְּקִים רוּחַ בְּרוּחַ, וּמִתְעַבְּרוֹת מִשְׁלֹשָׁה בָּנִים. וְנַח וְתִבָּה יֵצְאוּ מֵהֶם שְׁלֹשָׁה, כְּמוֹ שְׁלֹשֶׁת הָעֲלִיוֹנִים, וְאַלֶּה הֵם שִׁיֵּצְאוּ מִתּוֹךְ הַתִּבָּה - שֵׁם וְחֵם וְיִפֶּת. שֵׁם שֶׁבְּצֵד יָמִין, חֵם שֶׁבְּצֵד שְׂמָאל, יִפֶּת אֲרָגְמָן שְׁכוּלֵל אוֹתָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.